

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 10.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5906** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. С. С. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М. да издаде удостоверение с поисканото от жалбоподателя съдържание в негово заявление от 29.04.2020г.
В жалбата се твърди, че първоначално от жалбоподателя е било подадено заявление на 14.04.2020 г. като по него незабавно е издадено удостоверение, но с текст, различен от искането на жалбоподателя. Сочи, че ОСЗ е следвало да удостовери дали имотът на жалбоподателя е бил отчуждаван, съответно извършено ли е възстановяване по съответния ред. Въпреки коректно формулираното искане ОСЗ не е коментирало тези факти, а се е ограничила до проверка на архива и е посочила, че заявление за възстановяване на имота не е подавано. Жалбоподателят твърди, че такова не е възможно да бъде подавано, защото имотът никога не е отчуждаван, а се е намирал в негово фактическо владение през цялото време. Ето защо е подал ново искане за издаване на удостоверение, въпреки че ответникът го е счел за отстраняващо нередовностите, а не нов сезиращ с искане за извършване на административна услуга документ. Моли съда да отмени мълчаливия отказ и да върне преписката на административния орган, като го задължи в законоустановения срок да издаде исканото удостоверение, от което да е видно, че процесният имот никога не е бил отчуждаван и никога не е бил земеделска земя, поради което не се налагало подаване на заявление по чл. 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ за възстановяване на неговата собственост.

Претендира направените по делото разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като се задължи административния орган да издаде исканото от жалбоподателя удостоверение.

Ответникът – Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Със съпроводително писмо изх. № РД-12-028/16.06.2020 г. ведно с писмено становище, ответникът оспорва основателността на жалбата по съображения, че няма постановен мълчалив отказ по отправеното до него заявление за извършване на административна услуга. Съдът намира за уместно да отбележи, че така направеното възражение касае не основателността, а процесуалната допустимост на предприетото с жалбата оспорване, тъй като липсата на формиран мълчалив отказ по отправеното от жалбоподателя искане би означавала липса на постановен и годен за упражняване на съдебен контрол ИАА по чл. 21, ал. 3 АПК, което от своя страна има за процесуална последица оставяне на жалбата без разглеждане, съгласно чл. 159, т. 1 АПК, а не отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на недвижим имот по дарение съгласно Нотариален акт № 88, том VI, дело № 1102/1975 г. , както и по наследство, съгласно представени удостоверения за наследници. В края на 2019 г. случайно установил, че процесният имот, заедно с подобни имоти на съседни са включени без тяхно знание в един общ новообразуван поземлен имот 80282.13.137, който е образуван по инициатива на общината и включва в себе си бивш двор на ТКЗС, заедно с граничещите с него техни имоти.

В тази връзка на 23.01.2020 г. А. С. подава заявление до АГКК с искане тази грешка да бъде отстранена и процесният имот да бъде изваден от този общ имот. В отговор на заявлението с писмо изх. № 24-2551/28.01.2020 г. (л. 17) Началника на СГКК – Софийска област информира С. за реда и начина, по който да стане това.

В изпълнение на това писмо жалбоподателят е наел специализирана геодезическа фирма, която да изработи проект и да се образува административно производство по изменение и допълнение на КККР, като е било подадено заявление вх. № 01-128585 от 11.03.2020 г. до СГКК.

В отговор на така подаденото заявление с уведомление изх. № 24-7875 от 25.03.2020 г. Началника на СГКК – Софийска област е посочил какви документи допълнително следва да бъдат представени, един от които е: „Удостоверение от ОС „Земеделие“ – Горна М., от което да е видно дали площта от 129 кв.м. е била отчуждена и дали впоследствие е възстановена по реда на ЗСПЗЗ (ако „да“, то да се представи копие от Решението на ОС „Земеделие“ Горна М.)“.

В изпълнение на това уведомление, упълномощената от жалбоподателя геодезическа фирма [фирма] е подала заявление, подадено на 14.04.2020 г. по електронен път, като е изисквала издаването на горепосоченото удостоверение от ОС „Земеделие“ Горна М.. По него незабавно е издадено удостоверение (л. 8), но с текст, различен от искането на жалбоподателя.

В тази връзка жалбоподателят е подал ново заявление на 30.04.2020 г. чрез Е. (видно от обратна разписка на л. 15), с искане за извършване на административна услуга, като е приложил необходимите документи.

По така подаденото заявление не е налице произнасяне от страна на органа.

При така установената фактическа обстановка, настоящия съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М. да издаде удостоверение, от което да е видно дали площта от 129 кв.м. от имота на жалбоподателя е била отчуждена и дали впоследствие е възстановена по реда на ЗСПЗЗ (ако Да, то да се представи копие от Решението на ОС „Земеделие“ Горна М.).

Жалба е процесуално допустима, доколкото от текста на допълнителното заявление е видно, че органът е сезиран с ново искане за издаване на коректно удостоверение, но не се е произнесъл по него. Същата е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за издаване на удостоверението, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 170, ал. 2 АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, било то изричен или мълчалив, оспорващият трябва да установи, че са били налице предпоставките за издаването му. В случая за удовлетворяване на отправеното до Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М. искане, като се има предвид, че то е за извършване на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 б. "в" от ДР на Закона за администрацията, е необходимо единствено наличието на установен пред административния орган правен интерес на заявителя. Според очертаните от заявителя предметни предели на искането административната услуга е сведена до издаване на Удостоверение, от което да е видно дали площта от 129 кв.м. за имота на жалбоподателя е била отчуждена и дали впоследствие е възстановена по реда на ЗСПЗЗ (ако Да, то да се представи копие от Решението на ОС „Земеделие“ Горна М.). Законният интерес на заявителя от поисканата услуга се обуславя от факта, че издаването на това удостоверение от страна на компетентния административен орган, се явява необходим елемент за издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър за имот с идентификатор 80282.13.137 по КККР. Обстоятелството, че удостоверението на жалбоподателя му е необходимо именно във връзка с нанасяне на настъпили промени в КККР е посочено изрично в заявлението до Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М.. Видно от доказателствата по делото заявлението на жалбоподателя първоначално е подадено на 14.04.2020 г. и по него незабавно е издадено удостоверение, но с текст, различен от искането на жалбоподателя. ОСЗ е следвало да удостовери дали имотът на жалбоподателя е бил отчуждаван, съответно извършено ли е възстановяване по съответния ред. Въпреки коректно формулираното искане ОСЗ не е коментирало тези факти, а се е ограничила до проверка на архива и е посочила, че заявление за възстановяване на имота не е подавано. Жалбоподателят е посочил, че такова не е възможно да бъде подавано, защото имотът никога не е отчуждаван, а се е намирал в негово фактическо владение през цялото време. Ето защо е подал ново искане за издаване на удостоверение, въпреки че ответникът го е счел за отстраняващо нередовностите, а не нов сезиращ с искане за извършване на административна услуга документ.

Задължението на административния орган е сведено единствено до извършване на административната услуга – издаване на удостоверение, от което да е видно дали площта от 129 кв.м. е била отчуждена и дали впоследствие е възстановена по реда на

ЗСПЗЗ (ако Да, то да се представи копие от Решението на ОС „Земеделие“ Горна М.). В съвкупността си изложеното обуславя извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2 предл. второ АПК мълчаливият отказ следва да се отмени и съгласно чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

С оглед изхода на спора и изрично и своевременно заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК ОС „Земеделие – Е. П.“ следва да бъде осъдена да му заплати направените по делото съдебни разноски, възлизащи на 810 лв., от които 800 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие, и 10 лв. - заплатена държавна такса, съгласно приложеното по делото платежно нареждане.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М. да издаде удостоверение с поисканото от А. С. С. съдържание в негово заявление от 29.04.2020г.

ВРЪЩА делото като преписка на Началника на ОС „Земеделие – Е. П.“, офис Горна М. за произнасяне, съобразно дадените в мотивите към решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-ДНЕВЕН СРОК от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Общинска служба по земеделие - [населено място], [улица], ет. 2 ДА ЗАПЛАТИ на А. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] сумата от 810,00 лв., от които 800,00 лв. за адвокатско възнаграждение и 10,00 лв. за държавна такса

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: